

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาสำหรับประเทศไทยนั้นยังไม่กว้างขวางนัก โดยเฉพาะการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางกีฬาที่ยังมีผู้วิจัยน้อยมาก อย่างไรก็ตาม การวิจัยบางเรื่องก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้

ในปี พ.ศ. 2502 สงัด แสนทวีสุข³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่น" พบว่า นักเรียนชอบเล่นกีฬามาก แต่ยังไม่ขาดสถานที่ อุปกรณ์ ซึ่งก็ตรงกับผลการวิจัยขององุ่น เย็นฤดี⁴

ในปี พ.ศ. 2503 พจนา เสตะกัญณะ⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคตินักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับกลาง รวม 6 แห่ง คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา โรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรี และโรงเรียนฝึกหัดครูสตรีอาชีวศึกษา จำนวนประชากรทั้งสิ้น 720 คน การวิเคราะห์ผลเป็นร้อยละ การวิจัยได้พบว่า กิจกรรมค่านพลศึกษานั้น อุปกรณ์การเล่นยังมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ และสถานที่ไม่ดี ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรจะได้จัดอุปกรณ์

³สงัด แสนทวีสุข, "การสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502.)

⁴องุ่น เย็นฤดี, "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502.)

⁵พจนา เสตะกัญณะ, "การสำรวจทัศนคตินักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503.)

การกีฬาให้เพียงพอ ปรับปรุงสนามกีฬาให้นักเรียนได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอนามัย
และเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการศึกษาเล่าเรียน และประการสุดท้ายคือ
โรงเรียนฝึกหัดครูควรจะมีโปรแกรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้สนองความต้องการของนักเรียน
ด้วย

ในปี พ.ศ. 2508 รัตนา วัฒนกุล⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็น
ของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา"
เพื่อจะโคจรมาถึงความต้องการ ความสนใจและปัญหาของนักเรียนอันอาจเป็นประโยชน์แก่ผู้
ที่เกี่ยวข้องจะโคจรทางแก้ไขปรับปรุง และป้องกันซึ่งจะทำให้การดำเนินงานด้านพลศึกษาได้
รับผลดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ในวิทยาลัยครู 4
แห่ง คือ วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูจันทระเกษม และวิทยาลัย
ครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบว่า

1. นักเรียนต้องการสถานที่กลางแจ้ง เพื่อเล่นวอลเลย์บอล บาสเกตบอล
แบดมินตัน สถานที่ในร่มสำหรับรำไทย บาสเกตบอล ปิงปอง และกองการสถานที่ช่วยใน
การเรียนวิชาพลศึกษา คือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ที่คั้นน้ำ ห้องน้ำ ฯลฯ
2. อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมพลศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มีกิจกรรม
หลายอย่างที่มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ เช่น แบดมินตัน เนตบอล ยืดหยุ่น แขนกบอด ฯลฯ ส่วน
กิจกรรมที่นักเรียนมีความเห็นว่ามีอุปกรณ์เพียงพอ ก็คือบาสเกตบอล ทุ่มน้ำหนัก ฟันแหลน
วอลเลย์บอล ฟุตบอลล และปิงปอง
3. กิจกรรมพลศึกษาที่ต้องการให้สอนทั้งหญิงและชาย ได้แก่ แบดมินตัน บาสเกต-
บอล วิ่งระยะสั้น วายน้ำ และวิ่งกระโดดข้ามรั้ว

⁶รัตนา วัฒนกุล, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ใน
จังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508.)

4. การจัดการแข่งขันในโรงเรียน และระหว่างโรงเรียนนั้น กิจกรรมที่นักเรียนต้องการให้แข่งขันทั้งระหว่างนักเรียนหญิงและระหว่างนักเรียนชาย ได้แก่ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน และ เทนนิส

5. ความสนใจในกิจกรรมพลศึกษา จะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่นักเรียนสนใจมากที่สุด ได้แก่ บาสเกตบอล แบดมินตัน การช่วยคนตกน้ำ ว่ายน้ำ กายบริหารและรำไทย กิจกรรมที่นักเรียนสนใจน้อย หรือไม่สนใจเลย ได้แก่ แอสนัดบอล ซอฟบอล และซัพเวิลบอร์ค

จากการวิจัยนี้เราจะเห็นว่า กีฬาบาสเกตบอลเป็นที่นิยมและเป็นที่สนใจของนักเรียนระดับนี้มาก และผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรเห็นคุณค่าและสนับสนุนการพลศึกษาด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น จัดให้มีการเรียนการสอนพลศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตร จัดครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษาและควรมีจำนวนให้ใกล้เคียงกับจำนวนนักเรียน ตลอดจนจัดอุปกรณ์ให้พอเพียงด้วย ซึ่งก็ตรงกับผลการวิจัยของ เสมียน พิธิกุล⁷ และ เปล่งศรี เทพบุญธร⁸ เปล่งศรี ได้ขอเสนอแนะว่า กรมพลศึกษาควรจะได้จัดการอบรมแบบครูประจำการ (In - service Training) ให้แก่ครูพลศึกษาอย่างน้อย 2 ปีต่อครั้ง และครูใหญ่และครูพลศึกษาควรจะได้ปรึกษาหารือวางแผนการสอนและร่วมกันแก้ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ตลอดจนตรวจสอบผลงานของครูพลศึกษาให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ช่วยกันกำหนดไว้ในแผนการนั้น และควรจะได้ส่งเสริมให้ครูพลศึกษาได้ศึกษาขอ เพื่อความก้าวหน้า

⁷ เสมียน พิธิกุล, "การศึกษานโยบายการจัดและการบริหารด้านพลศึกษาในสถานศึกษาฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.)

⁸ เปล่งศรี เทพบุญธร, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี พ.ศ. 2512" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514.)

ในวิชาชีพของตน และจากการวิจัยของ สุภาภรณ์ สุขถาวร⁹ ได้สรุปว่าอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีชั่วโมงสอนมากเกินไป ดังนั้นจึงควรผลิตครูพลศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการ ทางด้าน อุปกรณ์ยังมีน้อย ยังไม่มีสถานที่ในร่ม

ในปี ค.ศ. 1966 กริฟฟิน¹⁰(Griffin) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An Evaluation of the Physical Education Program for Men in Selected Universities" พบว่า สถานที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งดีกว่าสถานที่ในการจัดกิจกรรมในร่ม อุปกรณ์ การสอนประเภทวัสดุสิ้นเปลืองที่จำเป็นยังมีน้อย งบประมาณยังไม่เพียงพอ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ในการวางแผนพลศึกษาครั้งต่อไปมหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณให้เป็นการแน่นอน และควรจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการสอนพลศึกษาให้เพียงพอ และควรเพิ่มชั่วโมงพลศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และจากการวิจัยของเบคเกอร์¹¹(Becker) เกี่ยวกับการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาได้พบว่า ทางด้านครูผู้สอนนั้นให้ความร่วมมือคือเลิศ คณะอาจารย์ผู้สอนคือ แต่การเตรียมการทางด้าน Physical Education Science ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และกิจกรรมที่จัดยังไม่ดี การจัดโปรแกรมต่าง ๆ และการฝึกหัดครูยังไม่ดี โปรแกรมโดยทั่วไปของวิทยาลัยยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

⁹สุภาภรณ์ สุขถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษานามัยในสถาบันฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.)

¹⁰Leon Everret Griffin, "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Selected Universities," Dissertation Abstracts, Vol. 27, No. 11 (May, 1966), pp. 3707A-3708A.

¹¹Charles Jacob Becker, "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Oregon Community Colleges," Dissertation Abstracts, Vol. 31, No. 20 (April, 1971), pp. 5172-5173A.

ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรมีการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาอีกครั้งหนึ่งในอีก 5 ปีข้างหน้า สำหรับการวิจัยทางด้านความสามารถทางบาสเกตบอลนั้น นอก¹² (Knox) ได้ทำการทดสอบโดยใช้ข้อทดสอบบาสเกตบอล 5 ข้อทดสอบ คือ การยิงโทษ (foul shooting) การเลี้ยงลูกบอลเร็ว (speed dribble) การเลี้ยงลูกบอลยิงประตู (dribble shot) การส่งลูกบอลเร็ว (speed pass) การหยอกเหรียญเพนนีใส่ถ้วย (penny cup) การทดสอบนี้ได้กระทำที่มหาวิทยาลัยโอเรกอน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก 8 โรงเรียน จำนวน 260 คน จุดมุ่งหมายในการวิจัยก็เพื่อจะศึกษาว่า นักเรียนที่ทอมากลายเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลจะทำคะแนนการทดสอบได้ดีกว่านักเรียนที่ทอมาไม่ได้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหรือไม่ ผลปรากฏว่า คะแนนรวมของการทดสอบเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสามารถทางบาสเกตบอล และยังเป็นเครื่องช่วยในการทำนายเกี่ยวกับความสามารถทางบาสเกตบอลได้ดีกว่าการใช้คะแนนการทดสอบเพียงอย่างเดียว และผู้วิจัยยังได้สรุปโดยให้เหตุผลสนับสนุนสมมติฐานว่าความสำเร็จในการเล่นบาสเกตบอลขึ้นอยู่กับความสามารถในการปฏิบัติงานที่สูงส่งเกี่ยวกับทักษะเบื้องต้นซึ่งใช้ในการเล่นเกมส์

ในปี ค.ศ. 1950 เฟอร์ริโกโน¹³ (Ferrigno) ได้ใช้แบบทดสอบซึ่งบุนน์ (Bunn) ได้ปรับปรุงมาจากนอกซ์ ทำการทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลของนักกีฬาที่โรงเรียนนิวเวอริ โรงเรียนนุกเคลลี และโรงเรียนฮาร์ทฟอด แบบทดสอบประกอบด้วย

¹²Robert D. Knox, "Prediction of Basketball Ability in Eight Class B High School" (Unpublished Master's Thesis, University of Oregon, Eugene, Oregon, 1938), p. 1.

¹³Edward N. Ferrigno, "A Study of Basketball Tests Conducted in Selected High Schools" (Unpublished Master's Thesis, Springfield College, Springfield, Massachusetts, 1955), pp. 1-17.

การยิงประตูโต้แป้นสลับข้าง (alternate lay-up shot) การส่งลูกบอลกระทบผนัง (wall bounce) การเลี้ยงลูกบอลสลับผ่านสิ่งกีดขวาง (dribble maze) การเลี้ยงลูกบอลยิงประตู (dribble shot) การหยุดและการหมุนตัว (stop and pivot) การหยอกเหรียญเพนนีใส่ถ้วย (penny cup) ผู้วิจัยได้สรุปว่า

1. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของครูผู้ฝึกและผลของการทดสอบไม่สูงพอ
2. การหยอกเหรียญเพนนีใส่ถ้วย และการยิงประตูโต้แป้นสลับข้าง เป็นการทดสอบที่สามารถวัดความสามารถทางบาสเกตบอลได้ดีเท่ากับการทดสอบทั้งหมด
3. การยิงประตูโต้แป้นสลับข้าง อาจใช้ทดแทนข้อทดสอบทั้งหมดได้โดยไม่ทำให้ลำดับที่ของผู้ทดสอบเปลี่ยนแปลงมากนัก

อย่างไรก็ดี เขาได้เสนอแนะว่า การศึกษาค้นคว้าในโอกาสต่อไปควรจะได้เปรียบเทียบการหยอกเหรียญเพนนีใส่ถ้วยและการยิงประตูโต้แป้นสลับข้างกับการทดสอบทั้งหมดว่าเป็นการทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลได้เท่าเทียมกันหรือไม่¹⁴

ในปี ค.ศ. 1961 เพียร์ซ¹⁵ (Pierce) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Construction of Scales for Predicting Ability to Play Interscholastic Basketball" พบว่า องค์ประกอบของบุคคล 5 ประการ อันได้แก่ ความสูง อายุ น้ำหนัก ระดับเกรด (grade level) และประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอล และข้อทดสอบ objective basketball tests 10 ข้อทดสอบ คือ กระโดดแตะ (jump and reach) การยิงประตู (basketball shoot) การเลี้ยงลูกบอลสลับผ่านสิ่งกีดขวาง (obstacle dribble) การขยับเท้าไปทางข้างซ้ายขวา (shuffle step) การเลี้ยงลูกบอลยิง

¹⁴ Ibid., p. 49.

¹⁵ Paul Edward Pierce, "The Construction of Scales for Predicting Ability to Play Interscholastic Basketball," Dissertation Abstracts, Vol. 22, No. 2 (August, 1961), p. 486.

ประตู (dribble and shoot) การส่งลูกบอลกระทบผนัง (wall bounce) การยิงโทษ (free throws) การยิงประตูจาก 35 ฟุต (thirty-five foot shoot) วิ่งไปหน้า 200 ฟุต (two hundred foot forward run) วิ่งถอยหลัง 100 ฟุต (one hundred foot backward run) สามารถนำไปปฏิบัติและมีประโยชน์ในการวัดทักษะทางกายที่จำเป็นในการเล่นบาสเกตบอลระหว่างมหาวิทยาลัย

ในปี ค.ศ. 1968 พิมปา¹⁶ (Pimpa) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Study to Determine the Relationship Between Bunn's Basketball Skill Test and the Writer's Modified Version of that Test"

แบบทดสอบของบันน์ ประกอบด้วยการทดสอบต่อไปนี้คือ

1. การยิงประตูโต้แป้นสลับข้าง (alternate lay-up shot)
2. การส่งลูกบอลกระทบผนัง (wall bounce)
3. การหยอกเหรียญเพนนีใส่ถ้วย (penny cup)
4. การเลี้ยงลูกบอลสลัดสิ่งกีดขวาง (dribble maze)
5. การเลี้ยงลูกบอลยิงประตู (dribble shot)
6. การหยุดและการหมุนตัว (stop and pivot)

แบบทดสอบของผู้วิจัยประกอบด้วยการทดสอบต่อไปนี้คือ

1. การยิงประตูโต้แป้นสลับข้าง (alternate lay-up shot)
2. การหยอกเหรียญเพนนีใส่ถ้วย (penny cup)

ประชากรในการทดสอบนี้คือ นักศึกษาชายวิทยาลัยสปริงฟิลด์ ปีการศึกษา 1967 - 1968 จำนวน 100 คน โดยแยกผู้รับการทดสอบออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีทักษะและกลุ่มที่

¹⁶Udom Pimpa, "A Study to Determine the Relationship Between Bunn's Basketball Skill Test and the Writer's Modified Version of that Test" (Unpublished Master's Thesis, Springfield College, Springfield, Massachusetts, 1968), p. 2.

ไม่มีทักษะจากผลการวิจัยได้สรุปว่า¹⁷

1. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลของแบบทดสอบของบັນน์ และแบบทดสอบของผู้วิจัยเป็นบวก โดยมีค่า r ของกลุ่มที่มีทักษะ = .879 มีระดับของความมีนัยสำคัญที่ .01
2. ค่า r ของกลุ่มที่ไม่มีทักษะ = .947 มีระดับของความมีนัยสำคัญที่ .01
3. จากการเปรียบเทียบผลของทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าค่าสหสัมพันธ์ใกล้เคียง

กันมาก

4. การยิงประตูโต้แย้งสลับข้างและการหยอกเหยียดเพื่อนนี้ช่วยให้ผู้วิจัยเป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดทักษะทางบาสเกตบอลได้

ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า

1. ผู้ฝึกบาสเกตบอลและนักพลศึกษาควรจะใช้แบบทดสอบของผู้วิจัยที่สร้างขึ้นใหม่แทนแบบทดสอบของบັນน์ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาในการทดสอบ

2. ควรจะได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องเดียวกันนี้อีกโดยเพิ่มผู้รับการทดสอบให้มากขึ้น

3. การศึกษาครั้งต่อไปควรจะได้ทำการเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทั้งหมดของบັນน์ และแบบทดสอบที่นำมาจากแบบทดสอบของบັນน์ โดยให้แตกต่างจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ในปี พ.ศ. 2514 วรารุช สุมณ¹⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถทางบาสเกตบอลระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากับนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลของนอกรี

¹⁷Ibid., pp. 48-49.

¹⁸วรารุช สุมณ, "การเปรียบเทียบความสามารถทางบาสเกตบอลระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากับนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.)

ซึ่งประกอบด้วยข้อทดสอบ การเลี้ยงลูกบอลยิงประตู การส่งลูกบอลกระทบผนัง การหยอก
 เหรียญพื้นนี้ใส่ถ้วย การเลี้ยงลูกบอลเร็ว ทำการทดสอบนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจำนวน
 100 คน ซึ่งได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชาย 25 คน ชั้นปีที่ 2 ชาย 25 คน ชั้นปีที่ 1 หญิง
 25 คน และชั้นปีที่ 2 หญิง 25 คน และนิสิตคณะครุศาสตร์ จำนวน 100 คน ซึ่งได้แก่นิสิต
 ชั้นปีที่ 1 ชาย 25 คน ชั้นปีที่ 2 ชาย 25 คน ชั้นปีที่ 1 หญิง 25 คน ชั้นปีที่ 2 หญิง 25
 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 200 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบน
 มาตรฐานของความสามารถทางบาสเกตบอลแต่ละรายการและคะแนนรวมทั้งหมดของนักศึกษา
 และนิสิต โดยแยกตามชั้นและเพศ แล้วทดสอบอัตราส่วนค่าวิกฤติ (t) ของความสามารถ
 ทางบาสเกตบอลแต่ละรายการและคะแนนรวมทั้งหมด ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษา
 วิทยาลัยพลศึกษาทั้งชายและหญิงมีความสามารถทางบาสเกตบอลที่ก่าวนิสิตคณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการเปรียบเทียบเป็นระดับชั้นและการเปรียบเทียบรวม สำหรับการ
 การเปรียบเทียบระหว่างระดับชั้นพบว่า

1. นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 1 และนิสิตชายคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 2
 มีความสามารถในการเลี้ยงลูกบอลเร็ว การส่งลูกบอลกระทบผนัง การเลี้ยงลูกบอลยิง
 ประตู การหยอกเหรียญพื้นนี้ใส่ถ้วย และมีคะแนนรวมไม่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความสามารถในการเลี้ยงลูกบอลเร็ว
 การส่งลูกบอลกระทบผนัง การเลี้ยงลูกบอลยิงประตู และมีคะแนนรวมที่ก่าวนิสิตชายคณะ
 ครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 แต่มีความสามารถในการหยอกเหรียญพื้นนี้ใส่ถ้วยไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการเลี้ยงลูกบอลเร็ว
 การเลี้ยงลูกบอลยิงประตู และมีคะแนนรวมที่ก่าวนิสิตหญิงคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 2 แต่มีความ
 สามารถในการส่งลูกบอลกระทบผนัง และการหยอกเหรียญพื้นนี้ใส่ถ้วยไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาหญิงวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความสามารถในการเลี้ยงลูกบอลเร็ว
 การส่งลูกบอลกระทบผนัง การเลี้ยงลูกบอลยิงประตู และมีคะแนนรวมที่ก่าวนิสิตหญิงคณะ
 ครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 แต่มีความสามารถในการหยอกเหรียญพื้นนี้ใส่ถ้วยไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาเดกบอด
ของนักศึกษาหรือนิสิตที่อยู่ในสถาบันผลิตครูพลศึกษา และนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ตลอดจน
นักกีฬาภาษาเดกบอดที่สังกัดอยู่ในชุดต่าง ๆ อีกด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและพัฒนากีฬา
ภาษาเดกบอดต่อไป